

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozieszana dnia 20. marca 1917.

Treść: (M 120. i 121.) 120. Rozporządzenie, tyczące się zakazu wyrabiania i sprzedaży towarów cukierniczych w piekarniach. — 121. Rozporządzenie, którym zmienia się częściowo rozporządzenie ministerialne z dnia 20. grudnia 1915, tyczące się wyrabiania i sprzedaży chleba i pieczywa.

120.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżwienia ludności w porozumieniu z Ministrem handlu z dnia 17. marca 1917,

tyczące się zakazu wyrabiania i sprzedaży towarów cukierniczych w piekarniach.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, rozporządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych wojną, jak następuje:

§ 1.

Zabrania się wyrabiania i sprzedaży wszelkiego rodzaju towarów cukierniczych w piekarniach przemysłowych.

Zakaz sprzedaży obowiązuje także tych piekarzy, którzy mogliby sprzedawać towary cukiernicze na podstawie przemysłowego uprawnienia do handlu albo kiedy uzyskają dodatkowo tego rodzaju uprawnienie przemysłowe.

§ 2.

Piekarze, uprawnieni równocześnie do prowadzenia przemysłu cukierniczego, i cukiernicy, uprawnieni równocześnie do prowadzenia przemysłu piekarskiego, winni najdalej do dnia 31. marca 1917 złożyć oświadczenie u władzy politycznej I. instancji, który z tych przemysłów będą odtąd prowadzili.

Dalsze prowadzenie drugiego przemysłu jest od dnia 1. kwietnia 1917 aż do dalszego zarządzenia zabronione.

Jeżeli oświadczenie to nie zostanie złożone na czas albo jeżeli jego złożenia odmówi przemysłowiec, w takim razie rozstrzygnie władza polityczna I. instancji przy uwzględnieniu miejscowości zapotrzebowania, który przemysł należy prowadzić od dnia powyższego.

§ 3.

W gminach albo częściach gmin, w których dla wyrabiania chleba (pieczywa) i towarów cukierniczych w sposób zarobkowy istnieje tylko jedno przedsiębiorstwo, może władza polityczna I. instancji pozwolić w razie potrzeby wyjątkowo na równoczesne wyrabianie albo na sprzedaż chleba (pieczywa) i towarów cukierniczych w temże przedsiębiorstwie.

§ 4.

Za przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będzie karała władza polityczna I. instancji grzywnami do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy.

Nadto można zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego, jeżeli zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a), ustawy przemysłowej.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia 25. marca 1917.

Urban wlr.

Höfer wlr.

121.

**Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 17. marca
1917,**

którem zmienia się częściowo rozporządzenie ministerialne z dnia 20. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 379, tyczące się wyrabiania i sprzedaży chleba i pieczywa.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, rozporządza się, jak następuje:

Artykuł 1.

W miejsce § 8. rozporządzenia Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu z dnia 20. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 379, w sprawie wyrabiania

i sprzedaży chleba i pieczywa, wchodzi następujące postanowienie.

§ 8.

Na wyrabianie sposobem zarobkowania wszelkiego rodzaju towarów cukierniczych wraz z ciastami i keksami nie wolno używać produktów mlewa, uzyskanych ze zboża i z owoców strączkowych, aniteż wyrobów ziemniaczanych.

Za zboże w rozumieniu mniejszego rozporządzenia uważa się: pszenicę, orkisz, żyto, (zboże), poślad, jęczmień, hreczkę, owies, proso, kukurudzę i wszelkiego rodzaju płody mieszane, a za owoce strączkowe: groch, soczewicę i bób oraz koński bób.

Za wyrabianie sposobem zarobkowania uważa się każdy wyrób dla odpłatnego odstąpienia osobom trzecim.

Artykuł 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia 25. marca 1917.

Höfer wlr.